

Arrest

nr. 340 030 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. ERPELS
Grotesteenweg 417
2600 BERCHEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. ERPELS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, geboren op (...) in de Tsjetsjeense hoofdstad Grozny. U kwam in 2005 als minderjarige naar België samen met uw vader, B.R.A. (...) (O.V. (...)), die op 22 maart 2005 een asielaanvraag indiende bij de Belgische autoriteiten. Op 31 augustus 2005 werd uw vader als vluchteling erkend omwille van zijn recente herkomst uit Tsjetsjenië en de toenmalige veiligheidssituatie aldaar. U kreeg als begeleide minderjarige toen hetzelfde statuut als uw vader.

Op 25 juni 2010 werd u door de correctionele rechtbank van Antwerpen definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar met probatie-uitstel voor 5 jaar wegens diefstal met geweld of bedreiging; herhaaldelijke poging tot afpersing en herhaaldelijke mondelinge bedreiging onder bevel of voorwaarde.

Op (...) maart 2013 overleed uw vader in België.

Op 14 september 2016 werd u door het hof van beroep van Antwerpen definitief veroordeeld tot een werkstraf van 300 uur wegens diefstal met geweld of bedreiging; herhaaldelijke afpersing; vernieling of beschadiging van roerende goederen met geweld of bedreiging; herhaaldelijke vrijwillige slagen en

verwondingen met ziekte of werkonbekwaamheid tot gevolg; frauduleuze toe-eigening van gevonden voorwerpen en naamsmisbruik.

Op 9 november 2016 werd u door het hof van beroep van Gent definitief veroordeeld tot een werkstraf van 150 uur wegens herhaaldelijk bezit en verkoop zonder vergunning van psychotrope stoffen.

Op 24 juli 2019 ontving het CGVS een brief waarin de Dienst Vreemdelingenzaken verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Op 24 maart 2020 werd u door de correctionele rechtbank van Antwerpen definitief veroordeeld tot een werkstraf van 50 uur wegens opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of werkonbekwaamheid tot gevolg.

B. Motivering

U werd op 19 juni 2025 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 15 juli 2025 in het kader van nieuwe elementen waaruit bleek dat er redenen waren om de geldigheid van uw vluchtelingenstatus te heroverwegen. Deze oproepingsbrief werd aan u betekend via een ter post aangetekende zending op het laatste adres vermeld in het Rijksregister conform artikel 57/6/7 § 3 van de Vreemdelingenwet (zie uittreksel Rijksregister administratief dossier). U meldde zich niet aan voor het persoonlijk onderhoud. Evenmin deelde u een geldige reden mee waarom u geen gevolg gaf aan de oproepingsbrief binnen de 15 dagen volgend op de datum van het persoonlijk onderhoud noch maakte u schriftelijk en binnen dezelfde termijn de redenen over waarom uw status moet worden behouden. U heeft bijgevolg nagelaten uw medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot de heroverweging van uw vluchtelingenstatus.

Aangezien u niet inging op deze uitnodiging heeft het CGVS uw actuele nood aan internationale bescherming inhoudelijk beoordeeld op basis van de elementen in het administratieve dossier en dit overeenkomstig artikel 57/6/7 §4 van de Vreemdelingenwet.

U werd op 30 mei 2007 erkend als vluchteling. Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, de redenen die geleid hebben tot uw erkenning als vluchteling opgehouden hebben te bestaan.

Artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een vreemdeling ophoudt vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Volgens artikel 1 C, 5° houdt een persoon op vluchteling te zijn indien hij niet langer kan blijven weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen, omdat de omstandigheden in verband waarmede hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan. Bij toepassing van artikel 1 C, 5° van het Verdrag van Genève, bepaalt artikel 55/3 dat dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.

U werd destijds als begeleide minderjarige in navolging van uw vader als vluchteling erkend omwille van jullie recente herkomst uit Tsjetsjenië en de toenmalige algemene veiligheidssituatie in de Tsjetsjeense republiek. Welnu, uit de beschikbare objectieve informatie (zie COI Focus Russische Federatie: Veiligheidssituatie Tsjetsjenië, Dagestan en Ingoesjetië van 22 februari 2024, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_russische_federatie_veiligheidssituatie_tsjetsjenie_dagestan_en_ingoesjetie_20240222.docx.pdf) blijkt dat de deelrepublieken Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie een turbulente periode doormaakten die gekenmerkt werd door een gewapende opstand, maar dat de situatie er anno 2024 helemaal anders uit ziet. Tsjetsjenië werd na een hevige onafhankelijkheidsstrijd in 1996 de facto onafhankelijk. In het najaar van 1999 brak het tweede Tsjetsjeens-Russische conflict uit, nadat Tsjetsjeense opstandelingen de buurrepubliek Dagestan waren binnengevallen en Rusland getroffen werd door een reeks bomaanslagen. Het federale leger trok Tsjetsjenië binnen en maakte een eind aan de Tsjetsjeense onafhankelijkheid. Restanten van Tsjetsjeense troepen voerden in het eerste decennium van 2000 nog een rebellenoorlog tegen Russische troepen en de pro-Russische Tsjetsjeense regering. Deze verzetsbeweging vervelde in de loop van de jaren 2000 van een onafhankelijkheidsbeweging tot het zogenaamde Emiraat van de Kaukasus (EK), een rebellengroepering met uitgesproken islamitische motivering. Het EK breidde zich in de tweede helft van de jaren 2000 vanuit Tsjetsjenië uit naar andere Noord-Kaukasische deelrepublieken, voornamelijk Dagestan en Ingoesjetië. De lokale en federale autoriteiten zetten in de daarop volgende jaren maximaal in op de uitschakeling van het EK. In combinatie met een uitstroom van rebellen uit de regio naar het Midden-Oosten, resulteerde dit in een uitgesproken verzwakking van de rebellenbeweging in de hele Noordelijke Kaukasus. Dit leidde ertoe dat de rebellenbeweging sinds het einde van de jaren 2010 zo goed als volledig uitgeschakeld is. Islamitische Staat probeerde in deze periode voet aan de grond te krijgen in de Noordelijke Kaukasus, maar slaagde er niet in zich te handhaven. Zelfs in Tsjetsjenië is er geen steun of infrastructuur voor gewapend verzet meer. Het huidige klimaat in de Russische Federatie werkt een snelle en sterke repressie van eventuele nieuwe rebellen in de hand. Actueel is er in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan geen sprake meer van een georganiseerde rebellenbeweging, enkel nog van kleine, geïsoleerde slapende cellen of individuen met een zeer beperkte capaciteit. Deze zijn niet meer in staat grootschalige of gecoördineerde acties te organiseren en hebben niet langer de middelen om aan vuurwapens te raken. De huidige situatie in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan wordt gekenmerkt door sporadische, zeer kleinschalige, geïsoleerde aanvallen op

leden van de ordediensten. Zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers dat bij dergelijke incidenten valt, is bijzonder beperkt.

De ordediensten voeren nog steeds acties uit tegen veronderstelde opstandelingen, waarbij ernstige mensenrechtenschendingen kunnen voorvallen. Het betreft zowel zogenaamde speciale operaties waarbij gewapende eenheden van de ordediensten veronderstelde rebellen insluiten en er een vuurgevecht ontstaat, als (onrechtmatige) arrestaties en/of (tijdelijke) verdwijningen. Speciale operaties komen echter slechts zelden voor. Arrestaties en verdwijningen komen vooral in Tsjetsjenië nog voor. In Ingoesjetië en Dagestan is hun aantal zeer beperkt. Vaak worden gearresteerde personen door de Tsjetsjeense ordediensten voor een korte of langere periode in detentie gehouden zonder enig contact met hun familie teneinde hen, vaak door middel van mishandeling, te dwingen zelf een bekentenis af te leggen of om een eerdere gearresteerde onder druk te zetten om bepaalde informatie vrij te geven. Indien ze geen bekentenis afleggen, lopen ze het risico gedood te worden in detentie en nadien spoorloos te verdwijnen, of als een gedode rebel voorgesteld te worden door de ordediensten. Naast (veronderstelde) rebellen, worden vooral personen die kritiek leverden op de huidige machthebbers in Tsjetsjenië hiervan het slachtoffer. Dergelijke arrestaties werden door de Tsjetsjeense ordediensten ook aangewend om onder dwang manschappen te rekruteren voor de oorlog in Oekraïne.

Gelet op het bovenstaande, kan er in de deelrepublieken Ingoesjetië, Tsjetsjenië en Dagestan actueel geenszins gesproken worden van aanhoudend geweld of een open militair conflict tussen de reguliere strijdkrachten van de staat en één of meer gewapende groeperingen, of tussen twee of meer gewapende groeperingen onderling. Tevens dient te worden besloten dat er heden in Tsjetsjenië geen sprake van een veralgemeende gegronde vrees voor vervolging voor Tsjetsjenen is.

Bijgevolg kan worden gesteld dat de omstandigheden in verband waarmee u was erkend als vluchteling hebben opgehouden te bestaan en dat de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.

U werd door het CGVS opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 15 juli 2025 teneinde u de gelegenheid te bieden om de redenen tot behoud van uw status aan te brengen. U meldde zich niet aan voor het persoonlijk onderhoud. Evenmin deelde u een geldige reden mee waarom u geen gevolg gaf aan de oproepingsbrief binnen de 15 dagen volgend op de datum van het persoonlijk onderhoud noch maakte u schriftelijk en binnen dezelfde termijn de redenen over waarom uw status moet worden behouden. U heeft bijgevolg nagelaten uw medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot de heroverweging van uw vluchtelingenstatus. De redenen voor het behoud van uw status kunnen niet worden beoordeeld aangezien u op geen enkele wijze enige reden ter behoud aanbracht. Op basis van alle beschikbare elementen is de opheffing van uw vluchtelingenstatus zodoende een redelijke maatregel.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus opgeheven.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker verwijst naar artikel 55/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en artikel 1, C van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen. Tevens wijst hij op rechtspraak van het HvJ inzake deze laatste bepaling.

Verzoeker gaat vervolgens in op de toestand in Tsjetsjenië in 2005 en de toestand in Tsjetsjenië op heden.

Verzoeker zet voorts uiteen dat hij de beslissing tot opheffing van zijn vluchtelingenstatus problematisch vindt omwille van drie redenen. Ten eerste is volgens verzoeker niet aangetoond dat de wijziging in de situatie in Tsjetsjenië de vereiste significante en niet-voorbijgaande aard heeft. Ten tweede toont verweerder volgens verzoeker geen effectieve staatsbescherming aan. Ten derde ontbreekt volgens verzoeker een individuele toets van zijn actuele risico's. Verzoeker wijst erop dat hij volwassen is, van Tsjetsjeense origine is, reeds sedert 2005 onafgebroken buiten Rusland verblijft en een risico loopt om te worden onderworpen aan de dienstplicht of een gedwongen mobilisatie en, in het geval van een ontduiking, aan strafrechtelijke en extralegale repercussies. Tevens benadrukt hij dat hij als terugkeerder zonder paspoort en familiebanden risico loopt.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en zijn vluchtelingenstatus te bevestigen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog, benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie, een brief van de DVZ (bijlage 3), zijn curriculum vitae (bijlage 4) en rechtspraak van het HvJ (bijlage 5) bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 55/3, eerste lid van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, C, (5) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen.

Artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Een vreemdeling houdt op vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Bij toepassing van artikel 1 C (5) en (6) van voormeld verdrag dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.”

Artikel 1, C, (5) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalt dat een persoon ophoudt vluchteling in de zin van dit verdrag te zijn indien:

“hij niet langer kan blijven weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen, omdat de omstandigheden in verband waarmee hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan. Met dien verstande echter, dat dit lid niet van toepassing is op een vluchteling die onder lid 1 van afdeling A van dit artikel valt, en die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen”

In de bestreden beslissing wordt ten aanzien van verzoeker aangegeven:

“U werd destijds als begeleide minderjarige in navolging van uw vader als vluchteling erkend omwille van jullie recente herkomst uit Tsjetsjenië en de toenmalige algemene veiligheidssituatie in de Tsjetsjeense republiek.”

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing, nadat de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië in deze beslissing wordt geanalyseerd, gemotiveerd:

“Bijgevolg kan worden gesteld dat de omstandigheden in verband waarmee u was erkend als vluchteling hebben opgehouden te bestaan en dat de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.”

Dient echter te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen slechts die persoon als vluchteling in de zin van dit verdrag kan worden beschouwd die *“uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Uit de beschikbare landeninformatie, de inhoud van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissing kan niet worden afgeleid dat de situatie in Tsjetsjenië ten tijde van de erkenning van verzoeker en diens vader als vluchteling van zulke aard was dat aldaar sprake was van een veralgemeende vervolging van de burgerbevolking op grond van één of meerdere van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen vermelde vervolgingsgronden. Bijgevolg kan te dezen niet worden aangenomen dat verzoeker en diens vader in 2005 zouden zijn erkend als vluchteling louter op grond van hun herkomst van en de algemene veiligheidssituatie in Tsjetsjenië. Uit het dossier valt evenmin af te leiden op grond van welke (andere) overwegingen verzoeker en diens vader indertijd dan wel werden erkend als vluchteling.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, is het de Raad te dezen onmogelijk om een duidelijk zicht te krijgen op de reden(en) waarom verzoeker en diens vader in 2005 werden erkend als vluchteling. Derhalve is het evenmin mogelijk om in te schatten of de opheffing van de vluchtelingenstatus van verzoeker al dan niet terecht geschiedde.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 juli 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT